

KAMARÁDKA ZA KAŽDĚDOU CENU

Ářter 1/2, 14 listopad 2017

Má la jsem jednu bezva kamarádku. Tenkrát, bylo to zrovna období, kdy jsem má la docela dost hluboko do kapsy. Spíš by se dalo napsat, že jsem má la ty kapsy zcela zašité :-). Ona, architektka, se v té době živila jako parádkáka na kolika chlapě, co občas pracovali na jaké té stavbě.

Te se se tomu říká "rekonstrukce". Jednou dávali staré byty "do rychtyku", pářipadně opravovali závady v těch novějších. Občas chodila po práci ke mně na kus má. Protože jsme mály poměrně stejné chutě, dá vzájemně i podobné dárky - jednou pářinesla ona bandičku s drůzkovou (kousek od nás bejvalo řeznictví, kde ji vařili, a piškotem!), podruhé jsem jí dala bramboračku a kramfleky. Ona mi vyprávěla o té své práci - respektive o zájmech z oněch bytů... Dost často pracovala na úpravách starých železných nebo vinohradských bud a když mi vyprávěla, jak to tam vypadalo, pářipadně mne někdy vzala s sebou (byty byly zcela prázdné), pářipadala jsem občas jak v Jiřkově vidění... Vlastně jsem tak díky ní vešla do dávných časů... Neuvěřitelně vysoké stropy, pářekrásné stropní kování, pokojíčky pro služky, pokojíčky tajné - ano, mnohdy tam byly opravdu i místnůstky, které nebyly na první pohled vidět... Velké dveře mezi pokojem a vnitřní chodbou, dvojité - tedy jedny a po cca pářmetru druhé, úžasné kuchyně s vestavnými pářpajzlíky... Jo, te zpětně lituju, že nebyly mobily :-))). trvalo asi řetřetnáky roky. Ona má la semtam nějakého toho pářitele, tak že jsme se stýkaly pářevážně jen v pracovní době, když má la "sexuální pauzu" - zrovna jednoho z nich poslala k brdičkám - tak někdy pářišla na kafe i o víkend. Ten pářvih se odehrál pak jednu neděli, na kterou naplánovala velké pouštění Prahou, které jsem má la absolvovat i s rodinkou. Děti byly zrovna v té nejhnusnější pubertě, tak že plán, že se budou dívat na staré pražské sochy, balustrády, zajímavé stavby, že najdeme pár kilásků jen proto, abychom jim ukázaly nějaké pradávne "šetrky", je zrovna neláká. Mj. je dnes si na jeden supr vzpomínám: krásně strašidelný rohový patník stojí od pradávna ve Starém Městě na rohu ulic Husovy a Na Perštýně, dalším zajímavým je na roh brány do nemocnice Pod Petřínem - národní ochranný patník ve tvaru velké boty - no, obešly jsme s dětmi těch patníků opravdu hafo... Když bylo k večeru, v nohách jsme mály pářt hodin po památkách, i já byla už ucabtraná, děti jak dvě otrávené mumie, navrhla jsem kamarádce, že dalším poušou procházku necháme na pářímě a vydáme se raději k domovu. Jenže ta mne pářekvapila velice, pářevelice striktním nářizením, že když už nám te svá a moudro (takhle pářesně to sice neřekla, ale vyznívalo to tak), že tedy se plán a program dodrží a hurá na protože má pro nás je historie a historiky k tamějšmu karpatskému kostelíku sv. Michala... Byla téměř vzteklá, proto že má la věchno nastudované, s sebou je podle svých slov "vleklá" knížka s obrázky vnitřku (byla to tenká brožovaná knížka), a tedy v řádném pářipadě nehrozí!!! Byla jsem tak unavená, že moc dlouho neprotestovala, vyjely poslušně lanovkou nahoru, našly kostelíček, obešly ho, vyslechly její našvanou pářednášku a odebraly se věšichni dom. A já se v té chvíli zařekla, že s ní už na řádnou výpravu opravdu nikdy! Pářesně na tuhle situaci jsem si vzpomněla, když mi jiná kamarádka asi pářtýdnem smutně řekla, že jí na víkend pářijede na nášstávu kamarádka s manželkem a dětmi. Jsou odněkud hranic se Slovenskem a rozhodli se právě te navštit Prahu. Jenže "to oznámili" a tím "to haslo" ... Když jim kamarádka napsala, že má nemocná zřada, že ležet a nemohla by se jim věnovat, striktně odpověděla: nevdí, má řekleš klidně ležet, hlavně že pářespíme, nakoupíme si a když tak ti i uvaříme... Kamarádce je tak mize sestra píchat injekce. Podotýkám, že kamarádka bydlí v garsonce a tahle "záplava" jí uršitě moc nepomá. Ale - také se nedokázala vzepít a má tedy o budoucí víkend postaráno. Jo, já vím, tehdy jsem má la být kategorická, řekť ne, a jet s dětmi domů. Ale - stejně jako ta má kamarádka souasná - jsem to nezvládla. Víte, jinak se řekleš podobná situace později, když už je šlově k fit, ale v dané situaci, kdy je vám ouvej, je to tážké... Vřek tím to našstávu tehdejší kamarádství ošřelo a později zvadlo zcela. Zařili/y jste také něco podobného?

d@niela